

**Městys
Doudleby nad Orlicí
2 / 2010**

Z P R Á V Y

Vážení občané,

Jaro podle kalendáře již začalo, ale příjemných dní je zatím poskrovnu. Většina z vás již provádí jarní úklid kolem svých nemovitostí – my to vidíme ve zvýšeném náporu ve sběrném dvoře. Za vaši práci bych vám rád poděkoval.

Na příští víkend chystáme sběr nebezpečného odpadu, naši hasiči objedou obec a posbírají staré železo, a tak aspoň na „chvilku“ budeme mít hezké celé Doudleby nad Orlicí.

Na vlakovém nádraží dokončuje ČD – Správa dopravní cesty rekonstrukci kolejí, výhybek a výstavbu nástupišť, kterou určitě všichni ocení při nastupování a vystupování z vlaků.

Pokud máte již vše hotovo, můžete vyrazit na blížící se akce:

- Doudlebská šlápota
- Otevírání cyklotras
- Čarodějnice

Hned vedle našich sousedů na Vrbici byl otevřen nový penzion. Takže i malý tip na výlet.

Příjemné jarní dny vám přeje

Jiří Kaplan, starosta městyse

MÍSTNÍ KNIHOVNA

Nejen pro čtenáře

Březnová akce - prodej starších knih - pokračuje i v měsíci dubnu. Nabízené knihy jsou plynule doplňovány a jejich ceny jsou velmi nízké.

Jarní výtvarná soutěž pro děti JAK SE VIDÍM JÁ

Zkuste nakreslit nebo namalovat nebo jinak zobrazit sami sebe, jen tak nebo třeba při činnosti, kterou rádi děláte, nebo byste si dělat přáli.

Můžete se brát vážně nebo naopak s humorem, zpodobnit se věrně nebo zvýraznit své typické vlastnosti.

Práce odevzdejte do knihovny do konce měsíce května.

Domovinka – centrum denních služeb

**Tato služba pomáhá rodinám pečujícím o seniory
- nabízí péči v průběhu celého dne.**

Pocit užitečnosti, společnost druhých lidí a náplň dne často postrádají staří lidé, zejména ti, kteří se obtížně pohybují nebo zůstali sami bez rodiny. Rodiny pečující o seniory zase řeší, kdo se o jejich rodiče postará v době, kdy jsou v práci. Pomoc občanům v takovéto situaci nabízí Domovinka - centrum denních služeb v Kostelci nad Orlicí.

Každý všední den od 6:00 do 14:30 hod. je připravena pracovnice domovinky paní Lenka Žežulová přivítat své klienty. Vždy je nachystán dopolední a odpolední program, který zahrnuje především ruční práce, cvičení či hraní společenských her. Návštěvníci domovinky často společně vyrážejí na procházky a čas od času navštíví nějakou společenskou akci. Pokud se však klient nechce účastnit programu, může sledovat televizi nebo luštit křížovky, případně odpočívat v křesle či na lůžku. Hodně času tráví klienti povídáním u čaje nebo kávy.

Kromě programu je v domovince připravena pomoc, kterou někteří klienti v seniorském věku potřebují. Služba zajišťuje asistenci při přípravě jídla, zajištění a podání oběda a pomáhá také při oblékání nebo chůzi. Tím však výčet služeb nekončí, zařízení ještě nabízí doprovod k lékaři, případně pomoc při vyřizování osobních záležitostí na úřadech. Rodiny klientů domovinky oceňují možnost dopravy seniorů do zařízení a zpět do jejich domovů.

Docházet do domovinky je možné každý pracovní den, případně pouze některé dny v týdnu. Domovinka ulehčí rodinám péči o své rodiče, seniorům pak přináší pestřejší program než jen posedávání ve vlastním bytě. Do domovinky mohou docházet senioři nebo lidé se zdravotním postižením, kteří mají omezenou soběstačnost. Zájemci o tuto službu se mohou obracet na referentku odboru sociálních věcí Městského úřadu v Kostelci nad Orlicí buď osobně - v přízemí budovy Palackého náměstí 985 nebo na telefonním čísle 494 337 211, kde získají více informací a dohodnou se na konkrétním využití služby.

Projekt "Senioři sobě"

Policisté z Královéhradeckého kraje se připojili k projektu Policie ČR „Senioři sobě“, který vznikl u jihomoravských kolegů. Principem projektu je šíření prevence kriminality. Nejohroženějšími skupinami seniorů jsou ti, kteří žijí osamoceni, mají závažnější zdravotní handicap a neúčastní se běžných preventivních akcí policie.

Z policejních statistik vyplývá, že převážnou část současné kriminality představuje majetková trestná činnost. Do té spadá i trestná činnost páchaná na seniorech. Přesto je zřejmé, že mezi nejsledovanější případy ze strany veřejnosti patří násilné trestné činy, které vnímá jako nejvíce ohrožující. Není tajemstvím, že při páchání násilných trestných činů výrazně roste agresivita pachatelů, že stále větší množství této trestné činnosti je pácháno organizovanými, kvalitně materiálně vybavenými a policejních postupů znalými skupinami pachatelů, mnohdy i se zahraniční účastí. Z tohoto pohledu se pak trestná činnost páchaná na seniorech jeví zdánlivě jako okrajová. Při bližším zkoumání tomu tak ale není.

Přijďte si vyslechnout besedu na výše uvedené téma, která proběhne v Klubu důchodců v Doudlebách nad Orlicí v úterý 27. 4. 2010 od 13,30 hod. Účast přislíbili policisté z Rychnova nad Kněžnou, kteří se touto problematikou zabývají a přizvat si chtějí i své kolegy z Obvodního oddělení z Kostelce nad Orlicí.

Sbor dobrovolných hasičů v Doudlebách n.O.
pořádá

v sobotu dne 24. dubna 2010

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

Prosíme občany, aby sběr připravili na obvyklá - přístupná - místa
až v sobotu ráno.

Základní škola
pořádá
ve čtvrtek 22. dubna 2010
SBĚR PAPÍRU
od 7,00 do 15,00 hodin
na parkovišti

Upozornění

30. duben je posledním včasným termínem na zaplacení poplatku za svoz komunálního odpadu (platbu přesahující 1000,- Kč je možno rozložit na dvě splátky). Při platbě obdržíte známku na popelnici a „kartičku“ do sběrného dvora - platné pro rok 2010.

Po tomto datu vám již nebude vyvezena neoznačená popelnice a zároveň se vystavujete nebezpečí, že při pozdní úhradě vám může být platba za komunální odpad navýšena až na trojnásobek.

Úřad městyse

Městys Doudleby n. O. připravil ve spolupráci s firmou EKOPART s.r.o.

v sobotu 24. dubna 2010

sběr a svoz nefunkčních televizorů a ledniček

(kompletní i nekompletní spotřebiče)

sběr a svoz drobného

nebezpečného odpadu.

Žádáme občany, aby odpady **předem neodkládali na stanovištích**, ale **předali je přímo posádce svozového vozidla** v určenou dobu, která bude zveřejněna pomocí letáků roznesených do jednotlivých domácností a na plakátovacích plochách.

Sběr slouží výhradně pro občany městyse, odvoz odpadů z podnikatelské činnosti je možno dohodnout předem na adrese: EKOPART s.r.o. Vamberk, tel: 494 541 522 a bude proveden za úplatu.

Občanské sdružení Diakonie Broumov

VYHLAŠUJE

HUMANITÁRNÍ SBÍRKA

letního a zimního oblečení, lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek, domácích potřeb - nádobí, skleničky - vše jen funkční, peří, péřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek...

v pátek 28. května od 12,00 do 17,00 hod

v sobotu 29. května od 9,00 do 12,00 hod

v garáži za úřadem městyse

Prosíme, věci přineste zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem.

Doudleby jako samosprávná obec

Porážka Rakouska ve válce s Pruskem měla zásadní vliv na vnitřní uspořádání rakouské monarchie. Umírněný postoj vedoucích činitelů českých politických kruhů nepřinesl očekávané ústupky Vídně ve prospěch Českého království. Zato rozhodná protirakouská stanoviska představitelů Uher vedla ke změnám v jejich prospěch v podobě rakousko-uherského vyrovnání, dojednaného v únoru 1867. Nový politický systém konstituční monarchie Rakousko-Uherska byl vybudován na řadě ústavních zákonů z let 1867-1869, z nichž šest z 21. prosince 1867 tvořilo vlastní celek tzv. prosincové ústavy. V následujících letech byly některé zpřesňovány, prohlubovány i měněny. V mnohých byly řešeny záležitosti, které se bezprostředně dotýkaly obcí a jejich obyvatel. K takovým patřil zákon spolkovací z 15. 11. 1867. Připouštěl právo zakládat spolky a ukládal povinnost oznámit jejich založení. Státním orgánům dával možnost spolek zakázat, což musely spolu s důvody zákazu oznámit do čtyř týdnů. (Podle zákona z roku 1852 musel mít spolek výslovné povolení k činnosti). Ačkoliv umožňoval regulaci rozvíjejícího se spolkového života, přispěl k jeho uvolnění a rozšíření.

Z šesti zákonů prosincové ústavy se nejvíce obcí a občanů dotýkal druhý, zákon o všeobecných občanských právech. Ve dvaceti člancích byly uvedeny jednotlivé občanské svobody, z nichž mnohé

navazovaly na zákony předcházející. Obsahovaly přiznání občanství, rovnost práv, stejnou dostupnost úřadů, volný pohyb, právo volit i být volen, volnost v nabyvání majetku a nemovitostí, právo provozovat živnosti, zrušení všech druhů poddanských svazků pokud se nějaké ještě zachovaly, zaručení osobní svobody, neporušitelnost svobody domovní, listovní tajemství, petiční a shromažďovací právo, svobodu slova a tisku, svobodu víry, svobodu volby povolání a vyučení, rovnost všech národů. Významným byl i poslední z článků, který vymezoval výjimky z neporušitelnosti vyjmenovaných práv. Z jeho ustanovení, ale i z jiných příčin se mnohé záruky staly čistě formálními.

V letech 1868 - 73 bylo přijato též několik zákonů a nařízení k reformě školství. Říšský zákon z 25. 5. 1868 se kromě jiného týkal vztahu školy a církve. Školství bylo vyňato z jednoznačného vlivu katolické církve, zrušeno bylo též její nadřazené postavení vůči ostatním náboženským obcím. Zodpovědnost za výuku byla přenesena na stát a zavedena osmiletá docházka do školy. Zemský zákon z 24. 2. 1869 tyto vztahy i jiné záležitosti blíže určoval. Až dosud měl dozor nad učitelem příslušný farář, který mohl kdykoliv vejít do učebny a udělovat učitelům rady nebo projevovat svá přání. V rámci okresu byl pak školním dozorcem vikář, představitel vikariátu, obvodu několika farních území. Generální vizitaci prováděl na škole čas od času biskup. Podle nových zákonů byla škola podřízena volené místní školní radě, školním okresem se stal místo vikariátu obvod okresního hejtmanství, při němž byla zřízena okresní školní rada. Přímý dozor měl jeden z členů místní školní rady, v rámci okresu pak školní inspektor. Prvním školním dohlížitelem (školdozorcem) byl podle nového zákona v Doudlebách od roku 1872 pan Josef Kaňka. Do té doby nebylo místo obsazeno, neboť předcházejícím místním školním dohlížitelem byl pan Josef Lench, který se 1867 vystěhoval do Ameriky. Zákony rušily dosavadní triviální školu (zavedena roku 1774), zaváděly povinnou docházku do 14 let do školy obecné (5 roků) a měšťanské (3 roky) pro všechny žáky bez rozdílu vyznání. Ve třídách byl stanoven nejvyšší počet žáků na 80.

Zavedení zmiňovaných opatření ve sféře školství nebylo jednoduché a snadné, při jejich uplatňování i později vznikaly určité potíže a konflikty, mimo jiné též ve vztahu k židovské škole. O nich byla zveřejněna zpráva v Poslu z podhoří v roce 1902 (č. 30 z 26. 7.). Podle ní

byla v prosinci 1875 ve třídách obou škol inspekce školního inspektora z Vysokého Mýta. V židovské škole nikoho nezastihl a zjistil neobvyklý nepořádek. Byl vydán zákaz dalšího vyučování. Mezi majetnými židovskými občany vznikla nevráživost vůči učitelu Stahlovi, kterého vinili ze zmíněných opatření. Starosta židovské obce jej chtěl dokonce uplatit. Do místní školy začali chodit děti z chudých židovských rodin, zatímco bohatší přecházeli k domácím učitelům. Přibližně po roce poznali nevhodnost postupu a posílali děti do obecní školy. Vztahy školy k židovské obci se dostaly až k rozsáhlému šetření, které prokázalo oprávněnost postupu učitele Stahla, vyjádřené pochvalným dekretem. Ve školní kronice jsem o těchto sporech záznam nenašel. Internetové zpracování problematiky židovské obce v Doudlebách označuje celou záležitost jako zveličenou. Zmíněné rozmíšky vedly též k tomu, že někteří Židé Doudleby opouštěli. Na druhé straně příliv žáků do školních tříd vyvolával potíže s jejich umístěním. Ty byly v krátké době poté řešeny postavením nové školní budovy.

/pokračování/

Jan Kaplan, kronikář

Náboženská obec Církve československé husitské
v Kostelci nad Orlicí, místní obec Doudleby nad Orlicí, Husův sbor,
farářka - administrátorka: Mgr. Alena Naimanová,
tel. 494 534 854 nebo 739 071 416, e-mail: naina@seznam.cz
Náboženská obec Církve československé husitské v Kostelci nad Orlicí,
místní obec Doudleby nad Orlicí, Husův sbor,
Bohoslužby každou **1. a 3. neděli v měsíci v 10 hodin**
neděle 18. 4. v 10 hodin

Bližší informace na vývěsce u sboru.

Povídka na pokračování:

Jak se žije seniorům v moderním světě – dokončení

„Ani nám s Věrou to tenkrát moc nešlo, dát se dohromady. Mně se nechtělo do garsonky v Pardubicích a ona se bála té „pustiny“ tady u nás. Za dva, tři týdny už ji tady všechno pánilo a byla ráda, když jsem ji odvezl k autobusu, který ji dopravil do jejího perníkového města.

Když jsem pak za měsíc za ní přijel, provedla mne Věra oním městem po svém způsobu. Zejména mi ukázala všechny lepší obchody, tehdy začínající nákupní střediska a také jsme občas pustili žilou peněženice a sem tam něco nakoupili, což jí udělalo zvláštní radost.

Pokaždé ovšem Věra se mnou nemohla a tak jsem si město postupně prohlížel sám. Velmi brzy jsem začal používat metodu, kterou jsme praktikovali jako mladí studenti v Brně, po příchodu na vysokou školu. Metoda spočívala v tom, že jsme – většinou o víkend - vyjeli linkou městské dopravy na konečnou a zpátky do centra šlapali pěkně po svých. Je to výborný způsob, jak poznat neznámá nebo málo známá města.

Použil jsem tento způsob i v Pardubicích. Takto jsem i ve městě, o kterém jsem si myslel, že je znám, objevil kouty, kde jsem nikdy nebyl a byl překvapen architekturou některých budov, ulic, čtvrtí nebo romantikou na neočekávaných místech.

Samozřejmě nejvíc mne to ale táhlo na dostihové závodiště. Našel jsem tam občas nějakou spřízněnou duši z doby praxe, dokonce i ze studií. Takže jsem se poměrně snadno dostal „za plot“ a v pro mne velice zajímavém prostoru si užíval důchodu.

S Věrou jsme si zajeli podívat se na koníčky do Kladrub a k mému překvapení tam vydržela skoro celý den. Totéž jsme zopakovali někdy jindy do Slatiňan, kde Věra rovněž vydržela dlouhé chvíle u ohrad, tentokrát už vybavena cukrem a pamlsky z Pardubic. Po prohlídce zámku a známého „koňského muzea“, když jsme pak sjížděli dolů k Pardubicím, říkala, že když zavře oči, vidí všude jenom samé koně.

Prohlédli jsme si i starodávnou Chrudim a konkurenční Hradec Králové. V zimě do divadla, na operu či na koncert, kde ji zcela zaujal absolutní fešák, dirigent pan Libor Pešek. Večer mi pak sdělila, že došla k zásadnímu závěru, že pěknou muziku by měli dirigovat jenom takoví hezcí chlapi, jako pan Pešek. Prý to zvyšuje estetický zážitek. Musel jsem přiznat, že něco na tom názoru je.

Moje přítelkyně byla překvapena, co všechno o jejím městě a okolí vím, o čem ona, jako pardubická rodačka nemá zdání, stejně jako ji udivoval můj přehled a zájem o historii a umění. Rozhodně jsem jí to nevymlouval, i když já sám o šíři svých znalostí nemám zase tak velké mínění.

Přes všechno pěkné, co jsem v Pardubicích viděl a zažil, těšil jsem se už zase domů a na konci měsíce jsem s Trabantíkem spokojeně uháněl ke svým kopečkům, zanechav Věrku jejímu městu.

A to právě bylo ono správné řešení, že vždy po určité, společně prožité době - nejčastěji tak zhruba po měsíci - jsme se rozjeli do svého domova. Tam jsme si pak od sebe odpočali, oddychli, než se nám, zase přibližně po měsíci, začalo po sobě stýskat.

Zjistili jsme, že velmi potřebujeme, po jistém čase samotu svého vlastního života. Vždyť my jsme byli zcela nedávno úplně cizí lidé. Ono zvykání si jeden na druhého nebylo vždy jednoduché a dohodnutá pauza byla bezvadným lékem na občasné neshody.“

„Znám řadu jiných seniorů, kteří praktikují podobný životní styl, ale v jiných časových cyklech, třeba po týdnech, nebo jen na víkendy, jak se komu hodí. Ale mám takový pocit, že jenom ty dvojice, které si dopřávají přepych postní pauzy, jsou na tom jaksi lépe. Neumím vyjádřit, proč a jak to funguje – na to jsou jiní odborníci.

Nám s Věrou vyhovoval právě ten měsíční cyklus, který vznikl jaksi samovolně, sám od sebe.“

Karel přestal chvíli mluvit, jako když se zamyslel, ale spíš mu myšlenky uletěly do oněch dvaceti společně prožitých let. Mlčel jsem a nerušil jeho rozjímání. Ulehčoval mi to výborný jablečný štrúdl a vonící káva na stolečku přede mnou. Po chvíli se můj společník vrátil se svými myšlenkami do přítomnosti, aby mi sdělil zajímavé shrnutí jejich vztahu.

Začal ze široka a musím uznat, že velmi neobvyklým objevem.

„Dobře víte, doktore, že rok má dvanáct měsíců,“ s čímž jsem byl nucen bezvýhradně souhlasit. Po kratším zamyšlení pak pokračoval.

„Jestliže jsme po každém, společně prožitém měsíci měli měsíc pauzu, tak jsme v jednom roce byli tři měsíce u Věry, tři měsíce u mne a k tomu jsme měli šest měsíců samostatného života. Takže, když to shrnu, měli jsme půl roku osobního volna a nikoliv šest postních měsíců, jak tvrdí moji přátelé z hospůdky. Jsou to sice kamarádi, ale moc pijou a neumějí počítat, troubové.“

Paní, která z kuchyňky slyšela, jak se nahlas chechtáme, si přišla sednout mezi nás, dopít své kafičko. Takže jsem se osmělil a zeptal se, zda i ještě dnes tedy drží onen pověstný postní měsíc.

Z jejich odpovědí, kdy si vzájemně skákali do řeči a opravovali jeden druhého, vyšlo shrnutí, že nemají a že vlastně žádný postní měsíc už ani není nutný. Jednak častější výskyt nemocí a neduhů způsobuje, že víc potřebují jeden druhého a za druhé Věřinu garsonku čím dál víc okupuje mladší dvojice vnuků. Karlův vnuk totiž studuje na potravinářské průmyslovce v Pardubicích a s Věřinou vnučkou obsazují garsonku každou minutu pobytu Věry na Karlových kopcích. Takže na to, aby si Věra – ať sama, nebo s Karlem, užila trochu Pardubic, jí zbývají paradoxně jenom školní prázdniny - dodali s povzdechem.

Sluníčko se zvolna začínalo spouštět do borových lesů na západě, aby si tam někde na noc měkce ustlalo a z východu od hor, od víc a víc modrajících lesů, postupně táhl chlad.

Bylo na čase se zvednout. Poděkoval jsem za pohoštění a příjemnou chvíli, omluvil se za zdržení a ztrátu času.

Karel s Věrou mne šli doprovodit k autu a než jsem se v něm uvelebil, do okénka mi ještě zopakoval, že:

„Poděbrady a postní měsíc mi velmi obohatily život,“ a zatímco hladil Věřiny krásné, husté šediny, dodal: „Marná sláva, doktore, brunetky jsou holt brunetky!“

MVDr. Edvard Tomíček

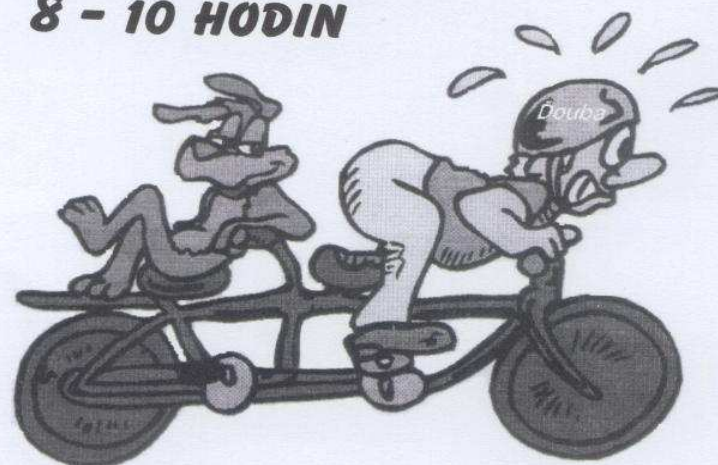

DOUDLEBSKÁ ŠLÁPOTA

7. ROČNÍK

17. DUBNA 2010

8 - 10 HODIN

ÚČASTNICKÝ POPLATEK

DĚTI: 10 Kč

DOSPĚLÍ: 20 Kč

CYKLO: 20 - 50 - 80 - 90 KM

PĚŠÍ: 8 - 15 - 30 KM

**START A CÍL NA SOKOLSKÉM HŘIŠTI
DOUDLEBY NAD ORLICÍ**

**MĚSTYS DOUDLEBY NAD ORLICÍ
FOTBALOVÝ ODDÍL TJ VELEŠOV
A SOKOL DOUDLEBY NAD ORLICÍ**

VÁS ZVOU

**V PÁTEK 30. DUBNA
NA TRADIČNÍ PÁLENÍ ČARODĚJNIC**

**OPĚT VE FOTBALOVÉM AREÁLU
HUDBA - SOUTĚŽE O CENY
BOHATÉ OBČERSTVENÍ**

Průvod se bude řadit
na parkovišti vedle
budovy KOMI ve Vyhnánově,
vyjde v 17:30 hodin
a do areálu dorazí asi v 18:00 hodin.

**Masky čarodějnic dostávají špekáček zdarma!
Nejhezčí masky budou vyhodnoceny.**

Inspirace z let minulých – „Šlápota“ a „Čarodějnice“

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 14. 04. 2010